

overvejelse i War Office.« I princippet blev dette forslag accepteret fra engelsk side, og d. 3 juni 1941 er sagen endeligt gået i orden, og nærmere ordrer vedrørende denne særlige rekruttering blev udstedt af War Office. 19. juli overførtes Iversen som officer med kaptajnsrang til regimentet, og den danske frivilligbevægelse havde fået et officielt stempel.

Set fra »S. O. E.«'s synspunkt havde hele denne ordning væsentlige fordele. Da det ikke kunne tilsløres, at danske rekrutteredes til de engelske styrker, var det set med »S. O. E.«'s øjne langt at foretrække, at der skete en rekruttering i fuldt dagslys til regulære, engelske styrker. En sådan rekruttering kunne trække en eventuel og ubehagelig tysk opmærksomhed hen på sig og således tjene som dække over rekrutteringen til »S. O. E.«. Ved den åbenlyse rekruttering skaffedes der yderligere en samling danske frivillige til veje, blandt hvilke man med støtte af regimentets officerer kunne udse sig egnede emner, der i dybeste stilhed kunne overføres til det specielle arbejde i »S. O. E.«. Ikke mindst det første moment var tungtvejende for ledelsen af »S. O. E.«, der ønskede at undgå tysk opmærksomhed rettet mod de forberedelser, man traf i England til undergrundsvirksomhed i Danmark, og for hvem det stod som et væsentligt aktiv ved en kommende virksomhed, at den i det mindste i indledningsfasen kunne komme bag på tyskerne. Ud fra disse synspunkter skubbede man fra »S. O. E.«'s side på for at gennemføre arrangementet med »The Buffs« og glædede sig over den offentlige opmærksomhed, som rekrutteringen herefter blev genstand for, mens man græd tørre tårer over den kranke skæbne, der blev opstillingen af en dansk regulær afdeling til del. Den gjorde sin nytte simpelthen ved at blive opstillet som sløring for uddannelsen i »S. O. E.«, mens dens størrelse, kampværdi, uddannelse etc. var uden væsentlig interesse fra et engelsk synspunkt.

Vanskelighederne med rekrutteringen endte derfor ikke med etableringen af ordningen med »The Buffs«. Vanskelighederne faldt på Iversens skuldre. Dels var det trufne arrangement ikke klarere, end at misforståelser mellem ham og Det danske Råd hurtigt blev uundgåelige. Det

fremgår af den ovenfor citerede skrivelse fra rådet, at dette opfattede Iversen som Det danske Råds rekrutteringsofficer, mens denne på sin side opfattede stillingen sådan, at hans rekrutteringskontor var et britisk kontor, der gennem hans person var tilknyttet rådet. Efter den trufne ordning kunne Det danske Råd gå ind for rekrutteringen og opfordre danske til at melde sig, men teknisk måtte rekrutteringen gå gennem Iversen i hans egenskab af engelsk officer og således, at han, på grund af sin forbindelse med »S. O. E.«, som man i rådet var uvidende om, i adskillige tilfælde måtte forholde det oplysninger, som rådet på sin side måtte finde sig berettiget til at afkræve ham. Konflikten var der, og den var uløselig. I foråret 1943 trådte Iversen tilbage som leder af rekrutteringskontoret og ligeledes ud af det danske arbejde. Fra efteråret 1943 gjorde han tjeneste i den britiske hær under 21 Army Group.

Var Iversens stilling i forholdet til Det danske Råd vanskelig og lidet misundelsesværdig, så blev den i det lange løb uantagelig i forholdet til »S. O. E.« Kun var forholdet her vendt om. Her var det »S. O. E.«, der måtte forholde sin danske rekrutteringsofficer oplysninger, som denne med rimelighed som den ansvarlige overfor de danske frivillige kunne føle sig berettiget til at modtage. Forholdet forstås lettest, hvis man betragter situationen fra »S. O. E.«'s side. Denne organisation var en rent engelsk militærorganisation, omgærdet af alle de uigennemtrængelige spærringer, der især i krigstid lægger sig udenom alle militære gøremål. Dertil yderligere en hemmelig, militær organisation, for hvem afsluttethed og aflukkethed var en absolut livsbetingelse, og i hvilken selv den mindste lækagemulighed blev taget under dødsens alvorlig overvejelse. Nu lå dens virke udenfor England, og dette tvang den i udstrakt grad til at knytte udlændinge til sit arbejde, der selv for englændere i høje militære stillinger var hemmeligt. Vanskelighederne herved var åbenbare. For den danske sektion i særlig høj grad, eftersom denne sektion ikke kunne knytte forbindelse med officielle danske myndigheder og i nogen grad tage disse ind i sin tillid. Resultatet heraf blev et kompromis. Man knyttede den nævnte kontakt med Iversen og skubbe-

100369

Professor dr. Jürgen Høfer.
"kontakt med England"